

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 17Co/36/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112225043  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112225043.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., so sídlom Žabotova 2/B, Bratislava, IČO: 36 866 881, proti žalovanému X. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, N., t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Mgr. Q. R., súdnou tajomníčkou Okresného súdu N., o zaplatenie 105,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11C/38/2013-51 zo dňa 20.11.2013 jednohlasne takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí uplatneného nároku na zaplatenie 35,38 eur.

Vo zvyšku z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa a v r a c i a vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a rozhodol, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 40 ods. 1 a 3, § 52 ods. 1 a 2, § 54 ods. 1, § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 708 ods. 1 a 2 a § 710 Obchodného zákonníka. Konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu dôvodnosti uplatňovaných poplatkov a úrokov vo výške 70,26 eur. Pôvodne tvrdil, že ide o prečerpaný (debetný) zostatok na účte vo výške 70,26 eur, vzhľadom na to, že bolo dohodnuté povolené prečerpanie na účte, čo ale nebola pravda. Neskôr uviedol, že ide o poplatky a úroky, avšak poplatky nedostatočne vysvetlil a úrokmi sa ani nezaoberal. Súdu nebolo zrejmé ani to, na základe čoho úroky požaduje. Vo vzťahu k zvyšku žalovanej sumy 35,38 eur, žalobca uviedol, že ide o sankčný úrok z omeškania, zmluvnú pokutu a poplatok. Až v poslednom podaní uviedol, že ide o zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta ale nebola dohodnutá v zmluve, je spomenutá len vo VOP, aj to bez uvedenia jej výšky, ktorá je konkretizovaná len v Sadzobníku poplatkov. Vzhľadom na nedodržanie písomnej formy dohody o zmluvnej pokute prvostupňový súd konštatoval nedôvodnosť žaloby aj v tejto časti, a preto žalobu zamietol v celom rozsahu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. keď konštatoval, že náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ktorý bol ale v konaní neúspešný.

Proti rozsudku sa v celom jeho rozsahu v zákonnej lehote odvolal žalobca a žiadal ho zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odvolaní uviedol, že § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka stanovuje, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“). S poukazom na čl. I body 3 a 7, článok III bod 23 a 37 VOP konštatoval, že žalovaný porušil zmluvu a VOP tým, že ne jeho účte vzniklo nepovolené prečerpanie bez súhlasu banky, ktoré nadobudlo charakter nepovoleného debetu, v dôsledku čoho žalobca listom zo dňa 03.03.2010 od Zmluvy odstúpil a vyzval žalovaného na úhradu príslušného debetného zostatku. Žalobca sa preto domáhal zaplatenia sumy rovnajúcej sa nevyrovnanej výške debetného zostatku. Žalobca si taktiež v súlade s bodom 1.E.4 Sadzobníka poplatkov uplatnil sankčnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete 20% ročne a to z vyčíslenej istiny 70,26 eur, t.j. z nevyrovnanej výšky debetného zostatku za obdobie odo dňa 12.03.2010 do podania žaloby. Žalobca konštatoval, že takto dojednaný sankčný poplatok je v súlade s § 273 ObZ ako aj so zaužívanou praxou v bankovom sektore. Vo vzťahu k istine 70,26 eur žalobca poukázal na to, že dňa 15.08.2013 zaslal ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a vyjadrenie k výzve súdu, kde jasne rozpísal položky, z ktorých istina pozostáva, a preto odôvodnenie súdu o nepreukázaní nároku považuje žalobca za nepochopiteľný. Žalobca uviedol, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, a preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,29 eur s DPH.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 20.08.2013 a zistil, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Žalobou uplatnená pohľadávka vo výške 105,64 eur pozostáva z dvoch nárokov, t.j. nároku na zaplatenie sumy 35,38 eur a nároku na zaplatenie sumy 70,26 eur.

Podľa vyjadrenia samotného žalobcu suma 35,38 eur je sankčným poplatkom, pod ktorým sa v zmysle čl. I bod 7 VOP rozumie zmluvná pokuta spojená s porušením, resp. neplnením ustanovenia/í zmluvy, vrátane VOP, zo strany klienta. Uvedená zmluvná pokuta ale nevyplýva zo samotnej zmluvy, ale z VOP, resp. jej výška je určená v Sadzobníku poplatkov. Ani VOP a ani Sadzobník poplatkov nebol zmluvnými stranami podpísaný, a preto nie je možné dospieť k záveru, že by bola dodržaná zákonom (§ 544 ods. 2 OZ) vyžadovaná písomná forma. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010, v zmysle ktorého ani zo samotného technického spojenia zmluvy a Všeobecných podmienok poskytnutia úveru nemožno vyvodiť, že obsahuje nepochybný prejav vôle účastníkov zmluvy o úvere. Uvedené rozhodnutie sa týkalo nedodržania písomnej formy ustanovení obsiahnutých v nepodpísaných VOP.

Záver prvostupňového súdu o nedôvodnosti žaloby v časti uplatneného nároku na zmluvnú pokutu vo výške 35,38 eur pre nedodržanie písomnej formy je z uvedených dôvodov správny. Nič na tom nemení ani tvrdenie žalobcu, že išlo o postup, ktorý je v súlade so zaužívanou praxou v bankovom sektore. Účastníkom zmluvného vzťahu je spotrebiteľ, vo vzťahu ku ktorému sa nie je možné odvolávať na bežnú prax v bankovom sektore. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí uplatneného nároku na zaplatenie 35,38 eur ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolanie žalobcu je ale dôvodné vo vzťahu k nároku na zaplatenie 70,26 eur.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Prvostupňový súd zamietol žalobu vo vzťahu k nároku na zaplatenie 70,26 eur z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nešpecifikoval tento nárok. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca zaslal súdu ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, v ktorom tento nárok špecifikoval (v spise na č.l. 54). Toto ospravedlnenie bolo zaslané poštou dňa 19.11.2013, avšak súdu bolo doručené dňa 21.11.2013, t.j. jeden deň po termíne pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd účastníkov konania nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p., že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Na tom nič nemení skutočnosť, že žalobca bol v konaní zastúpený advokátom (§ 5 ods. 1 a 2 O.s.p.). Poučovacia povinnosť podľa § 120 ods. 4 O.s.p. je totiž výslovne daná.

Za tohto stavu je potrebné na špecifikáciu uplatneného nároku aj po vyhlásení rozsudku prvostupňovým súdom v zmysle § 205a ods. 2 písm. c) O.s.p. prihliadať. Odvolací súd preto v záujme zachovania zásady dvojinstančnosti konania rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšku (nad potvrdzujúci výrok) podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci prvostupňový súd opätovne preskúma dôvodnosť podanej žaloby v časti nároku o zaplatenie 70,26 eur, pričom posúdi aj jeho špecifikáciu v podaní zo dňa 19.11.2013 (v spise na č.l. 54). Až následne vo veci opätovne rozhodne.

Prvostupňový súd zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.